

عنوان مقاله:

نقد و بررسی آراء تفسیری آیه 102 سوره بقره با تاکید بر نظر تفسیری سید مرتضی (ره)

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام بچاری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

مهدی داوری دولت آبادی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

خلاصه مقاله:

از سده های نخستین حیات جامعه اسلامی تا عصر حاضر قرآن کریم مورد نزاع افراد لجوج و معاند همچون اشاعره و معتزله قرار گرفته است و با طرح سوالهایی به آیات قرآن شبهه وارد می کنند. یکی از آیاتی که بر آن شبهه وارد شده و در آن آراء تفسیری متفاوتی وجود دارد، آیه 201 سوره بقره می باشد: و اتبعوا ما تتلو الشیاطین علی ملک سلیمان و ما کفر سلیمان... (و یهود) از آنچه شیاطین در عصر سلیمان بر مردم می خواندند پیروی کردند. سلیمان هرگز (دست به سحر نیالود؛ و) کافر نشد؛... (بقره/102) که مورد تحلیل مفسران شیعه و سنی قرار گرفته است و به گفته علامه طباطبایی (ره) در این آیه اختلافات عجیبی به راه انداخته اند بطوری که نظیر این اختلاف را در هیچ آیه ای نمی بینیم. این آیه قوم یهودی را ذکر می کند که به حضرت سلیمان (علیه السلام) افتراء می بندد و ایشان را ساحر میخوانند و با توجه به اینکه انبیاء منزله از این امور هستند و برای هدایت بشر مبعوث می شوند خداوند متعال جواب آنها را به اینکه سلیمان کافر نیست عمل به سحر را کفر می داند. از اینرو این پژوهش قصد دارد با اشاره به اختلاف آراء مفسرین در مورد این آیه شریفه و با بررسی کتب تفسیری از قدما و معاصرین و شبهاتی که به این آیه وارد شده را با توجه به تفسیر سید مرتضی (ره) مورد نقد و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

آراء تفسیری، سید مرتضی (ره)، یهود، سحر، حضرت سلیمان (علیه السلام)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718405>

